

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 887

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 septembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 202 din 8 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea ulterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și în redactarea ulterioară Legii nr. 93/2019 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2–4	al reglementărilor anti-doping, a taxei de participare la cursul de instruire anti-doping și a Metodologiei privind organizarea și desfășurarea cursului de instruire anti-doping	5–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
9. — Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de concesionare pentru exploatare nr. 24.233/9.02.2022 privind exploatarea resurselor de granodiorit din perimetrul Dealovăț, județul Caraș-Severin, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Mineral Resources Limited — S.R.L., aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 32/2022	4	1.180. — Ordin al ministrului energiei pentru aprobarea unei finanțări pentru plata aferentă lucrărilor de închidere și punere în siguranță executate la minele de cărbune necompetitive în luna iulie 2025 și a plăților preliminate pentru luna august 2025 la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan din cadrul Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în conformitate cu Planul de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final, și cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan	7
130. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping privind aprobarea taxei pentru eliberarea certificatului de funcționare din punctul de vedere		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia 292 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–11
		Decizia nr. 293 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 8 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea ulterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și în redactarea ulterioară Legii nr. 93/2019 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în forma ulterioară adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Tudor Alexandru în Dosarul nr. 264/97/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 400D/2021.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 27 februarie 2025, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel-Chiriazii, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 27 martie 2025. La data de 27 martie 2025, Curtea, având în vedere că nu au fost prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 2 aprilie 2025 și apoi, pentru aceleași motive, pentru data de 8 aprilie 2025, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 18 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 264/97/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în forma ulterioară adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**. Excepția a fost ridicată de Tudor Alexandru într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă, aflat în etapa procesuală a recursului.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii, fiind încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și ale art. 53 referitor la condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

5. În argumentarea acestor susțineri, autorul excepției arată că pensionarii încadrați în gradul III de invalide au păstrat o parte a capacității de muncă, fapt ce le permite să desfășoare o activitate profesională limitată, ceea ce a determinat legiuitorul să instituie un tratament juridic diferit în privința acestor persoane în comparație cu cele încadrate în gradul I sau II de invaliditate. Conform art. 114 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, pensionarii de invaliditate de gradul III pot să cumuleze pensia cu alte venituri, dacă rezultă din activități profesionale care nu depășesc jumătate din programul normal de lucru al locului de muncă respectiv.

6. Autorul excepției invocă cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, referitor la necesitatea asigurării stabilității locului de muncă, și prin Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017, referitor la necesitatea efectuării unui test de proporționalitate prin care să se analizeze măsura încetării de drept a contractului individual de muncă de la comunicarea deciziei de pensie în cazul pensiei de invaliditate de gradul III, și redă mai multe paragrafe din considerentele acestor decizii.

7. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că textul de lege criticat este neconstituțional și că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 759 din 23 noiembrie 2017 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003, dar arată că, ulterior pronunțării acestei decizii, prin art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2018 s-a stabilit că art. 56 alin. (1) lit. c) se modifică, însă în ceea ce privește norma legală supusă discuției forma a rămas aceeași, fiind identică cu cea constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, înscrisurile depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, în forma ulterioară adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 14 noiembrie 2018. Din motivarea autorului excepției se constată că, în realitate, critica acestuia vizează doar dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003, astfel că doar acestea vor fi supuse controlului de constituționalitate. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „*Contractul individual de muncă existent încetează de drept: (...) la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei de invaliditate de gradul III, (...)*”.

12. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 au fost modificate prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 93/2019 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2019, soluția legislativă criticată fiind preluată în mod identic și în noua redactare.

13. Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare”, din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea este competentă să analizeze prevederile criticate în redactarea anterioară modificării realizate, această formă fiind aplicabilă în cauza dedusă judecării.

14. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 41 alin. (1) referitor la dreptul la muncă.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003, în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018, au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 5 februarie 2018, instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate privind aceste dispoziții de lege. Textul de lege declarat neconstituțional avea următoarea redactare: „*Contractul individual de muncă existent încetează de drept: c) (...) la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei de invaliditate de gradul III (...)*”.

16. În esență, prin Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017, paragrafele 31 și 32, Curtea a reținut că restrângerea exercițiului dreptului la muncă rezultată ca efect al dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003

reprezintă o măsură disproporționată în raport cu rațiunile avute în vedere de legiuitor și creează un dezechilibru sub aspectul protecției acordate celor două părți ale raportului de muncă, fiind astfel înfrântă prevederile art. 41 alin. (1) din Constituție. Această concluzie apare cu atât mai conturată cu cât se are în vedere faptul că se referă la persoane care dispun de șanse reduse de integrare pe piața muncii, ca urmare a stării de invaliditate. De asemenea, raportându-se la ansamblul reglementării Codului muncii, Curtea a considerat că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate plasează beneficiarii pensiei de invaliditate de gradul III într-o situație defavorabilă în raport cu ceilalți salariați care beneficiază de dreptul de a renegocia clauzele contractului individual de muncă, astfel încât să poată continua raporturile de muncă în condiții adecvate capacității lor de muncă. În acest sens, prin paragraful 28 din Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017, Curtea a reținut că, potrivit art. 107 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, angajatorul este obligat ca, în măsura în care este posibil, să ia în considerare cererile salariaților de a se transfera fie de la un loc de muncă cu normă întreagă la unul cu fracțiune de normă, fie de la un loc de muncă cu fracțiune de normă la un loc de muncă cu normă întreagă sau de a-și mări programul de lucru, în cazul în care apare această oportunitate. Dispozițiile alin. (4) al aceluiași articol de lege instituie obligația de diligență a angajatorului de a asigura, în măsura în care este posibil, accesul la locuri de muncă cu fracțiune de normă la toate nivelurile. Aceste texte de lege instituie o reglementare flexibilă, aptă să se conformeze schimbărilor inerente care intervin în raporturile dintre părțile contractului individual de muncă, pornind de la situații obiective sau subiective ce apar pe parcursul derulării acestuia. Legiuitorul a avut în vedere că la baza tuturor acestor raporturi se află factorul uman, supus unor influențe multiple și aflat în continuă transformare. Or, Curtea a observat că această facilitate este exclusă în cazul celor pensionați pentru invaliditate de gradul III.

17. Contrar prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (1) și (4), referitoare la efectele obligatorii ale deciziilor Curții Constituționale, prin modificările aduse de art. IV pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2018, soluția legislativă declarată neconstituțională prin Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017 a fost preluată, în continuare, în conținutul art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză, perpetuând astfel efectele neconstituționale constatate anterior.

18. Prin urmare, având în vedere că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2018, au fost adoptate cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (1) și (4) și sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1), ale art. 41 alin. (1) și ale art. 53, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017, Curtea constată că aceste dispoziții de lege sunt neconstituționale.

19. În aceste condiții, deși, în temeiul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, a fost analizat art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003, în redactarea ulterioară adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 [respectiv anterior modificării prin Legea nr. 93/2019], decizia anterioară nu se opune, ci chiar impune ca, în temeiul art. 142 alin. (1) din Constituție, instanța constituțională să se pronunțe și să elimine din fondul activ al legislației noile dispoziții legale rezultate în urma modificării și completării textului constat ca fiind neconstituțional, în măsura în care acestea mențin soluția legislativă neconstituțională (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 454 din 24 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 24 iulie 2020). Prin urmare, Curtea urmează să rețină și neconstituționalitatea dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003 în redactarea în vigoare, respectiv cea ulterioară modificării prin Legea nr. 93/2019.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Tudor Alexandru în Dosarul nr. 264/97/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua prima ipoteză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea ulterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și în redactarea ulterioară Legii nr. 93/2019 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

DECIZIE

**privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de concesionare
pentru exploatare nr. 24.233/9.02.2022 privind exploatarea resurselor de granodiorit
din perimetrul Dealovăț, județul Caraș-Severin, încheiată între Agenția Națională
pentru Resurse Minerale și Societatea Mineral Resources Limited — S.R.L.,
aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 32/2022**

Având în vedere:

- prevederile art. 34 lit. a) și art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul Direcției generale resurse minerale înregistrat cu nr. 43.538 din 2.09.2025;
- Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 23 din 9.09.2025,

în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon emite următoarea decizie:

Art. 1. — Concesiunea acordată prin Licența de concesionare pentru exploatare nr. 24.233/2022 privind exploatarea resurselor de granodiorit din perimetrul Dealovăț, județul Caraș-Severin, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Mineral Resources Limited — S.R.L., înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J35/2639/2022, cod unic de înregistrare 46284580, în calitate de concesionar, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru

Resurse Minerale nr. 32/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 februarie 2022, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — La încetarea concesiunii, în sarcina Societății Mineral Resources Limited — S.R.L. subzistă obligațiile stabilite prin actele normative aplicabile desfășurării activităților miniere.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

București, 22 septembrie 2025.
Nr. 9.

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN**privind aprobarea taxei pentru eliberarea certificatului de funcționare din punctul de vedere al reglementărilor anti-doping, a taxei de participare la cursul de instruire anti-doping și a Metodologiei privind organizarea și desfășurarea cursului de instruire anti-doping**

Având în vedere:

- art. 9 alin. (1) și (5) și art. 9¹ alin. (2) și (5) din Legea nr. 104/2008 privind prevenirea și combaterea producerii și traficului ilicit de substanțe dopante, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 7 alin. (2) din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 104/2008 privind prevenirea și combaterea producerii și traficului ilicit de substanțe dopante cu grad mare de risc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 956/2011;
- Referatul de aprobare nr. 3.349/ANAD din 3.09.2025 al Direcției control doping și combaterea și prevenirea traficului ilicit de substanțe dopante,
- în temeiul art. 12 alin. (5) și (6) din Legea nr. 310/2021 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă taxa pentru eliberarea certificatului de funcționare din punctul de vedere al reglementărilor anti-doping, emis de către Agenția Națională Anti-Doping, în cuantum de 900 lei.

(2) În cazul pierderii, distrugerii ori în caz de furt al certificatului de funcționare din punctul de vedere al reglementărilor anti-doping, titularii pot solicita eliberarea unui duplicat al acestuia în baza unei cereri scrise adresate Agenției Naționale Anti-Doping.

(3) La cererea scrisă a titularului se va anexa o copie a anunțului dat într-un ziar local sau în sistem online, prin care se face dovada pierderii, distrugerii ori furtului.

Art. 2. — Se aprobă taxa pentru participarea la cursul de instruire anti-doping organizat de către Agenția Națională Anti-Doping, în cuantum de 750 lei.

Art. 3. — Se aprobă Metodologia privind organizarea și desfășurarea cursului de instruire anti-doping, prevăzută în anexa care este parte integrantă a prezentului ordin.

Art. 4. — În cazul pierderii, distrugerii ori în caz de furt se aprobă taxa pentru eliberarea unui duplicat al certificatului de funcționare din punctul de vedere al reglementărilor anti-doping și/sau al atestatului de instruire, în cuantum de 100 lei.

Art. 5. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 160/2011 privind aprobarea taxei pentru autorizarea desfășurării activităților în sălile de culturism sau de fitness, precum și a Metodologiei privind organizarea și desfășurarea cursului de instruire anti-doping, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 24 noiembrie 2011, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Compartimentul juridic și contencios va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Ștefan Rohnean

București, 18 septembrie 2025.
Nr. 130.

ANEXĂ**METODOLOGIE****privind organizarea și desfășurarea cursului de instruire anti-doping**

Art. 1. — Agenția Națională Anti-Doping (ANAD) organizează cursul de instruire anti-doping în conformitate cu prevederile Legii nr. 104/2008 privind prevenirea și combaterea producerii și traficului ilicit de substanțe dopante, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Prezenta metodologie stabilește modul și condițiile de organizare, desfășurare, evaluare și atestare a absolvirii cursului de instruire anti-doping.

(2) Prezenta metodologie se aplică participanților la curs, angajaților ANAD implicați în organizarea și desfășurarea cursului, potrivit atribuțiilor ce le revin, precum și persoanelor implicate în organizarea și susținerea instruirii.

Art. 3. — Cursul de instruire anti-doping are ca scop instruirea reprezentanților sălilor de culturism și/sau de fitness în

domeniul prevenirii și combaterii traficului ilicit de substanțe dopante.

Art. 4. — (1) Cursul de instruire anti-doping se adresează:
a) persoanelor fizice angajate cu contract de muncă/prestări de servicii în cadrul persoanelor juridice, persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale, precum și asociațiilor în participațiune care au obligația să solicite eliberarea certificatului de funcționare din punctul de vedere al reglementărilor anti-doping;

b) altor persoane fizice.

(2) Pentru participarea la cursul de instruire anti-doping persoanele menționate la alin. (1) trebuie să aibă calificare de profesor de educație fizică și sport, instructor sportiv sau antrenor.

Art. 5. — (1) Cererea de înscriere la cursul de instruire anti-doping se depune la sediul Agenției Naționale Anti-Doping din București sau prin intermediul contact@anad.gov.ro/în sistem online, însoțită de următoarele documente:

- a) copia actului de identitate;
- b) copia certificatului a diplomei de bacalaureat sau a diplomei echivalente recunoscute în Uniunea Europeană;
- c) dovada calificării de profesor de educație fizică și sport, instructor sportiv sau antrenor;
- d) adeverință de salariat în cadrul persoanei juridice, persoanei fizice autorizate, întreprinderii individuale, întreprinderii familiale, precum și asociației în participațiune, dacă este cazul, care solicită autorizarea din punctul de vedere al reglementărilor anti-doping;
- e) dovada achitării taxei de participare.

(2) Participanții la cursul de instruire anti-doping trebuie să cunoască limba română.

(3) Persoanele fizice, altele decât cele care sunt angajate în cadrul persoanelor juridice, persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale, precum și asociațiilor în participațiune, care solicită înscrierea în vederea obținerii atestatului de instruire anti-doping, au obligația de a îndeplini condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și e).

Art. 6. — (1) Cursul de instruire anti-doping are o durată de 10 ore de instruire și se desfășoară:

- a) în cadru organizat (clasic) care să asigure întâlnirea nemijlocită, în spații special amenajate, pe întreaga durată a cursului de instruire, a participanților cu formatorii;
- b) la distanță (online), prin utilizarea unor resurse electronice, informatice și de comunicații specifice, prin activități de autoînvățare și autoevaluare.

(2) Cursul de instruire anti-doping se organizează la sediul Agenției Naționale Anti-Doping sau într-un alt oraș, în funcție de solicitări.

Art. 7. — (1) Pentru derularea eficientă a activității de instruire, participanții sunt organizați pe serii în ordinea cererilor înregistrate prevăzute la art. 5 alin. (1).

(2) Numărul minim de participanți este 10 pentru fiecare serie.

(3) Lista participanților pe serii de curs va fi afișată pe www.anad.gov.ro cu 5 zile înainte de începerea cursului.

Art. 8. — Tematica cursului de instruire anti-doping cuprinde:

- a) cunoașterea legislației naționale și internaționale care reglementează activitatea anti-doping;
- b) cunoașterea substanțelor dopante;
- c) cunoașterea rolului utilizării suplimentelor alimentare și al nutriției în activitatea sportivă;
- d) cunoașterea efectelor secundare ale utilizării substanțelor dopante și a metodelor interzise.

Art. 9. — Responsabilii de curs din partea ANAD au următoarele atribuții:

- a) monitorizarea înscrierilor la curs și realizarea etapei de selecție a participanților la curs;
- b) contractarea formatorilor implicați în susținerea sesiunilor de instruire;
- c) întocmirea și înaintarea documentelor necesare pentru efectuarea plății formatorilor selectați, în termenele prevăzute de contract, structurii de specialitate din cadrul ANAD;
- d) organizarea cursului din punct de vedere logistic;
- e) comunicarea permanentă cu participanții la curs și cu formatorii contractați;
- f) furnizarea de informații și raportări cu privire la modul de organizare și desfășurare a cursului, cu aprobarea și/sau la solicitarea conducerii ANAD;
- g) elaborarea de propuneri privind îmbunătățirea calității cursului și, implicit, a modalității de realizare a activităților aferente acestuia;
- h) monitorizarea permanentă a implementării cursului.

Art. 10. — Participanții la cursul de instruire anti-doping au următoarele drepturi:

- a) să beneficieze de expertiza și de sprijinul formatorilor și ale responsabililor de curs;
- b) să folosească baza logistică pusă la dispoziție de ANAD, în cazul organizării programului în sistem clasic;
- c) să li se elibereze, la cerere, documente doveditoare ale statutului de participant la cursul de instruire;
- d) să adreseze cereri și orice alt tip de solicitări referitoare la cursul de instruire;
- e) să li se aducă la cunoștință orice modificare care ar putea interveni în legătură cu desfășurarea cursului de instruire;
- f) să li se aducă la cunoștință rezultatele evaluărilor;
- g) să primească, după absolvirea cursului, atestatul de absolvire, document emise de către ANAD, în condițiile prezentei metodologii.

Art. 11. — Participanții la cursul de instruire anti-doping au următoarele obligații:

- a) să participe la toate orele de instruire, indiferent de modul de organizare;
- b) să dețină un calculator desktop/laptop/tabletă/telefon mobil cu cameră video, precum și conexiune bună la internet pentru participarea în sistem online;
- c) să semneze fișa de prezență aferentă instruirii, în cazul organizării cursului în format clasic; în cazul cursului organizat în format online, prezența participanților va fi generată prin intermediul platformei;
- d) să participe la testul de evaluare a cunoștințelor;
- e) să completeze chestionarul de feedback;
- f) să utilizeze în mod responsabil baza logistică ANAD;
- g) să manifeste un comportament adecvat și o implicare activă pe tot parcursul activităților cu caracter teoretic, precum și al celor aplicative;
- h) să nu afecteze prestigiul ANAD prin exprimarea unor aprecieri neconforme cu realitatea sau ireverențioase sau prin alte modalități care ar putea aduce atingere onoarei, reputației și demnității persoanelor din cadrul instituției, formatorilor sau celorlalți participanți la curs;
- i) să respecte prevederile prezentei metodologii;
- j) să respecte regulile de protecție a muncii, de prevenire și stingere a incendiilor și de apărare civilă pe perioada desfășurării cursului în format clasic.

Art. 12. — La finalul cursului, participanții trebuie să completeze un formular de feedback pentru evaluarea cursului.

Art. 13. — (1) Evaluarea participanților la cursul de instruire se face conform prevederilor prezentei metodologii și este obligatorie pentru absolvirea cursului.

(2) Evaluarea constă în susținerea de către participanți a unui test-grilă de evaluare a cunoștințelor la finalul celor 10 ore de instruire.

(3) Pentru absolvirea cursului, nota minimă obținută de participant trebuie să fie 7.

(4) Testul-grilă de evaluare a cunoștințelor se susține online și rezultatul este generat automat de către platformă.

(5) În cazul în care cursul de instruire anti-doping se organizează în format clasic, testul de evaluare a cunoștințelor se susține în format letric, iar corectarea și notarea acestuia se vor face de către formatori.

Art. 14. — Pentru participanții care au absentat la evaluare sau nu au promovat-o, președintele ANAD poate aproba evaluarea/reevaluarea acestora, în baza unei cereri formulate în acest sens de către aceștia.

Art. 15. — Atestarea absolvirii cursului de instruire anti-doping se face prin atestat de instruire, eliberat de ANAD conform prevederilor legale.

Art. 16. — (1) În cazul pierderii, distrugerii ori în caz de furt al atestatului de instruire, titularii pot solicita eliberarea unui duplicat al acestuia în baza unei cereri scrise adresate ANAD.

(2) La cererea scrisă a titularului se va anexa o copie a anunțului dat într-un ziar local sau în sistem online, prin care se face dovada pierderii, distrugerii ori furtului.

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea unei finanțări pentru plata aferentă lucrărilor de închidere și punere în siguranță executate la minele de cărbune necompetitive în luna iulie 2025 și a plăților preliminate pentru luna august 2025 la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan din cadrul Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în conformitate cu Planul de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final, și cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan

Având în vedere:

— prevederile art. 3 și art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;

— necesitatea implementării Planului de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final din 15.11.2024 privind ajutorul de stat SA 111282 (2024/NN) — România — Ajutor pentru închiderea minelor necompetitive din Valea Jiului;

— Normele metodologice privind aspectele procedurale pentru acordarea ajutorului de stat, a modelului de decont privind costurile care urmează să fie acordate de la bugetul de stat, monitorizarea, evaluarea și controlul utilizării ajutorului de stat acordat Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, aprobate prin Ordinul ministrului energiei nr. 371/2025;

— Decontul nr. DG 9.077 din 9.09.2025 al Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” privind costurile care urmează să fie acordate de la bugetul de stat în luna septembrie 2025 pentru lucrările executate în perioada ianuarie-iulie 2025 și estimate pentru luna august 2025, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;

— adresele nr. DG 9.238 din 15.09.2025 și nr. DG 9.286 din 16.09.2025 ale conducerii Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., prin care se solicită finanțarea în regim de urgență având în vedere consecințele întârzierii asigurării sumelor care pot conduce la blocaje în derularea activităților curente;

— Referatul de aprobare nr. 251.129 din 22.09.2025 a proiectului de ordin pentru aprobarea unei finanțări pentru plata aferentă lucrărilor de închidere și punere în siguranță executate la minele de cărbune necompetitive în luna iulie 2025 și a plăților preliminate pentru luna august 2025 la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan din cadrul Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în conformitate cu Planul de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final, și cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025,

în temeiul art. II alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2025 pentru completarea art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și al art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea sumei de 41.852.940,96 lei pentru plățile aferente lucrărilor de închidere și punere în siguranță executate la minele de cărbune necompetitive în luna iulie 2025 și a plăților preliminate pentru luna august 2025 la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan din cadrul Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în conformitate cu Planul de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final, și cu Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan.

Art. 2. — Direcția generală energie și Direcția generală investiții vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul energiei,
Mihail-Silviu Pocora,
secretar general

București, 24 septembrie 2025.
Nr. 1.180.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 292

din 30 iunie 2025

Dosar nr. nr. 93/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Gianina Prelipcean	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 93/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.416/103/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 5 decembrie 2024, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază, prevăzut de art. 1 capitolul I lit. B — Reglementări specifice funcționarilor publici din anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, poate fi acordat funcționarilor publici din cadrul Direcției Municipale de Taxe și Impozite începând cu data de 1 februarie 2023, având în vedere limitările prevăzute de art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, în condițiile în care acest spor nu era prevăzut/acordat în luna decembrie 2022.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017) — anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, capitolul I, lit. B — Reglementări specifice funcționarilor publici

„Art. 1. — (1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat.”

9. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023)

„Art. II. — Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022)

„Art. I. — (...) (5) În anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț la 10 iulie 2024, cu nr. 1.416/103/2024, reclamantul Sindicatul X, în numele și pentru membrii săi, a chemat-o în judecată pe pârâta Direcția de Taxe și Impozite a Municipiului Piatra-Neamț, solicitând obligarea pârâtei să stabilească și să le acorde reclamantilor sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% aplicat la salariul de bază lunar, începând cu data executării sentinței, precum și despăgubiri în consecință, constând în diferențele salariale, începând cu data de 1 februarie 2023 până la data executării sentinței, actualizate, plus dobânda legală.

12. În motivare, reclamantul a arătat, în esență, că membrii de sindicat dețin funcții publice în cadrul pârâtei, iar, în perioada care face obiectul acestui litigiu, deși erau îndreptățiți să primească acest spor, întrucât și-au desfășurat activitatea în condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, pârâta nu le-a acordat respectivul spor.

13. A mai arătat că la nivelul instituției pârâte au fost expertizate toate locurile de muncă și s-a constatat că lucrătorii din cadrul pârâtei sunt expuși la o diversitate de factori de risc profesional și își desfășoară activitatea sub influența a 5 factori de risc. Cu toate acestea, invocând diferite motive de ordin procedural sau financiar, pârâta nu și-a onorat obligațiile prevăzute de lege.

14. Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta, solicitând schimbarea hotărârii, în sensul respingerii cererii de chemare în judecată ca nefondată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

15. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Părțile nu și-au exprimat punctul de vedere asupra dezlegării chestiunilor de drept ce formează obiectul sesizării.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

17. Instanța de trimitere a reținut că la nivelul pârâtei s-a ținut seama în mod corect de limitările prevăzute de actele normative indicate mai sus și care reprezintă veritabile derogări temporare de la normele legii de salarizare a funcționarilor publici.

18. Așadar, a conchis că, în contextul în care expertizarea propriu-zisă în cadrul instituției pârâte a avut loc abia în perioada octombrie-decembrie 2022, acest concurs de împrejurări a condus la neacordarea, iar nu la plafonarea sporului în discuție, aspect ce echivalează cu suprimarea unui spor prevăzut de lege.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

19. Tribunalul București a indicat hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar curțile de apel Constanța, București, Iași și Ploiești au comunicat puncte de vedere teoretice ale judecătorilor asupra aceleiași chestiuni, din care au rezultat două opinii.

20. Într-o primă opinie, majoritară, s-a apreciat că dispozițiile art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 vizează doar cuantumul sporurilor care se acordă în anul 2023, și nu imposibilitatea acordării sporului pentru condiții vătămătoare personalului care îndeplinește în anul 2023 condițiile acordării acestui spor. Totodată, s-a argumentat că limitările prevăzute de art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 reprezintă derogări temporare de la normele legii de salarizare a funcționarilor publici în acord cu art. 12 din Legea-cadru nr. 153/2017, iar nu suprimări de drepturi (tribunalele București, Ialomița, Ilfov, Teleorman, curțile de apel Constanța, Iași, Tribunalul Vaslui și opinia majoritară a judecătorilor Tribunalului Iași).

21. În sensul primei opinii au fost indicate următoarele hotărâri judecătorești, nedefinitive: Sentința civilă nr. 6.683 din 7 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 4.620/2/2024 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal; Sentința civilă nr. 10.025 din 13 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 22.239/3/2024 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

22. Într-o a doua opinie s-a apreciat că limitările aduse prin actele normative indicate mai sus reprezintă veritabile derogări temporare de la normele legii de salarizare a funcționarilor, potrivit dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel încât, de vreme ce acest spor nu era prevăzut/acordat în luna decembrie 2022, el nu poate fi acordat nici ulterior (Tribunalul Giurgiu — opinie minoritară).

23. S-a argumentat că totuși este esențial a se stabili dacă personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, întrucât numai în această ipoteză operează limitarea dedusă din cele două acte normative. În măsura în care, prin schimbarea condițiilor de activitate, personalul ar fi expus factorilor de risc prevăzuți în Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, s-a apreciat că trebuie acordat sporul la același nivel la care acesta era stabilit pentru personalul care, în luna decembrie 2022, își desfășura activitatea în condiții similare.

24. S-a exprimat și opinia singulară potrivit căreia sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare ar putea fi recunoscut începând cu data de 1.02.2023, dar efectiv acordat și plătit doar după încetarea restricțiilor impuse prin ordonanțele de urgență menționate sau se poate dispune acordarea

sporului, dar la un nivel redus, care să nu depășească procentele alocate în fondul de salarii al instituției, asigurându-se astfel respectarea scopului de limitare a cheltuielilor bugetare urmărit de legiuitor prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 (Tribunalul Iași — opinie majoritară).

25. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

26. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în cadrul exercitării controlului de constituționalitate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

27. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate următoarele decizii care prezintă relevanță cu privire la soluționarea sesizării: Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii; Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

28. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

29. Admisibilitatea sesizării va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență la prevederile Codului de procedură civilă, cu ale cărui dispoziții arată că se completează.

30. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— sesizarea să privească o chestiune de drept;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

31. Evaluarea elementelor prezentei sesizări relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

32. Astfel, sesizarea a fost formulată într-un litigiu având ca obiect obligarea angajatorului, pârâta Direcția de Taxe și Impozite a Municipiului Piatra-Neamț, la stabilirea și acordarea către reclamant și a sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% aplicat la salariul de bază lunar, precum și a unei despăgubiri în consecință, constând în diferențele salariale, începând cu data de 1 februarie 2023, aspecte ce determină concluzia în sensul că litigiul respectiv se înscrie în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât privește drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

33. Cauza se află în curs de soluționare, în primă instanță, pe rolul Tribunalului Neamț.

34. Cât privește cea de-a doua condiție de admisibilitate, respectiv ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, aceasta nu este îndeplinită.

35. Referitor la admisibilitatea învestirii instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se reține că aceasta trebuie raportată la condiția existenței unei chestiuni reale, veritabile de drept, care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, nefiind posibilă învestirea instanței supreme asupra oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecării instanței de trimitere, întrucât, într-o interpretare contrară, rolul instanțelor de trimitere s-ar rezuma la o simplă activitate de trimitere și apoi de preluare în hotărârile pronunțate a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile.

36. Sintagma „chestiune de drept” nu poate fi sinonimă cauzei acțiunii, având un caracter autonom, iar condițiile ce trebuie verificate pentru constatarea existenței sale sunt cele conturate în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

37. Pentru identitate de rațiune cu argumentația dezvoltată în mod constant în jurisprudența instanței supreme referitoare la mecanismul prevăzut de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă în ceea ce privește caracterul veritabil al chestiunii de drept supuse interpretării, se consideră că și în cazul mecanismului instituit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se impune ca problema de drept supusă dezlegării să fie din categoria celor care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare sau contradictorii sau a celor care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecării.

38. În raport cu cele expuse anterior se constată că prezenta sesizare nu întrunește condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” reală, a cărei dificultate să decurgă din complexitatea, neclaritatea sau dualitatea unui text de lege, întrucât nu se identifică o problemă de interpretare a dispozițiilor art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, fiind suficientă aplicarea acestora în sensul clar și evident al conținutului dispozițiilor legale care transpare din simpla lor edictare.

39. Un criteriu esențial pentru testarea dificultății chestiunii de drept este aptitudinea acestora de a genera interpretări multiple, materializate într-o incipientă practică neunitară identificată la nivelul instanțelor judecătorești sau/și opinii teoretice divergente.

40. În urma verificării opiniilor exprimate, atât jurisprudențial, cât și teoretic, se evidențiază faptul că nu există niciun risc de jurisprudență neunitară cu privire la interpretarea normelor în discuție. Astfel, se reține că, exceptând punctul de vedere a două tribunale, în mod unanim dispozițiile art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 au fost interpretate în sensul că nu suprimă dreptul la sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare și nu se opun *de plano* acordării acestuia în situația în care condițiile pentru a beneficia de acest spor sunt îndeplinite ulterior, în cursul aplicării etapizate a legii-cadru de salarizare.

41. Or, această convergență a punctelor de vedere exprimate întărește concluzia în sensul că norma legală incidentă în cauză este clară, accesibilă și nu ridică dificultăți de interpretare.

42. Punctele de vedere minoritare exprimate în cadrul opiniilor comunicate de Tribunalul Giurgiu și Tribunalul Iași nu înlătură concluzia mai sus expusă, având în vedere, pe de o parte, caracterul lor izolat, iar, pe de altă parte, faptul că, în urma lecturării acestora, reiese că inclusiv în această interpretare dispozițiile legale în discuție nu suprimă dreptul salariaților la sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare, însă acesta poate fi recunoscut și acordat doar în anumite condiții în considerarea normelor respective.

43. De asemenea, cu privire la dispozițiile art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, au fost pronunțate de instanța supremă decizii obligatorii, care conțin considerente relevante și pentru dezlegarea problemei de drept din prezenta cauză.

44. În acest sens se reține că, prin Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat asupra impactului și aspectelor pe care art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 le reglementează în legătură cu sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, relevante fiind următoarele considerente:

„175. (...) Toate aceste dispoziții legale, cuprinse în ordonanțele de urgență emise anual privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, au menținut măsura de politică fiscal-bugetară în sensul plafonării cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar sau solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie a anului anterior, astfel încât, începând cu 1 ianuarie 2019, acesta a rămas neschimbat.

176. Așadar, în privința sporurilor, măsura de politică fiscal-bugetară, păstrată prin acte normative succesive, a fost aceea de a menține cuantumul acestora la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018.

46. În considerarea argumentelor expuse, constatând că nu este îndeplinită cerința de admisibilitate vizând existența unei veritabile probleme de drept, având un grad ridicat de dificultate care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care Înalta Curte să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.416/103/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază, prevăzut de art. 1 capitolul I lit. B — Reglementări specifice funcționarilor publici din anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, poate fi acordat funcționarilor publici din cadrul Direcției Municipale de Taxe și Impozite începând cu data de 1 februarie 2023, având în vedere limitările prevăzute de art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, în condițiile în care acest spor nu era prevăzut/acordat în luna decembrie 2022.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

177. Cum aceste dispoziții legale nu conțin nicio derogare în privința sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare și nici nu există vreo rațiune pentru excluderea acestui spor de la aplicarea plafonării succesive, rezultă că problema de drept analizată se impune a fi rezolvată în sensul că acordarea sporului prevăzut de art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 trebuie să se realizeze cu respectarea limitei prevăzute de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

178. Voința legiuitorului, exprimată explicit în actele normative adoptate anual în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, a fost aceea de a plafona cuantumul sporurilor prin raportare la nivelul acordat în luna decembrie 2018, măsură menținută pentru întregul interval 2019-2024. Normele juridice de plafonare au caracter general, fără a face distincție în funcție de personalul bugetar beneficiar, fără a se face referire la un anumit spor, indicându-se categoria generică a sporurilor, și fără a fi reliefată vreo rațiune care să justifice un regim derogatoriu în privința sporului pentru condiții de muncă. Așa fiind, limitarea legală a cuantumului sporurilor este aplicabilă în privința sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, pentru toate categoriile de personal plătite din fonduri publice.”

45. Decizia obligatorie menționată, pronunțată în cadrul mecanismului de unificare a practicii judiciare, prezintă repere relevante și concrete de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile, pe care instanțele naționale trebuie să le aibă în vedere, revenind acestora interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării cauzei, în raport cu situația de fapt și circumstanțele proprii fiecărui litigiu.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 293

din 30 iunie 2025

Dosar nr. 194/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 194/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 929/121/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, pârâțul formulând un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 19 decembrie 2024, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Stabilirea cuantumului sporului pentru condiții deosebite de periculoase pentru medicii rezidenți detașați pentru efectuarea unor stagii de pregătire în alte unități sanitare, în baza Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă alimentația de protecție prevăzută la art. 14 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, poate fi compensată în bani.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

„Art. 25. — Limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi

(1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru instituțiile din sistemul sanitar și de asistență socială și cele din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator principal de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă și a indemnizațiilor lunare, după caz.

(2¹) Prin derogare de la alin. (1) și (2), începând cu data de 1 iulie 2020 și până la data declarării de către Organizația Mondială a Sănătății a încetării pandemiei COVID-19, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, inclusiv personalul de specialitate din structurile paraclinice medico-sanitare și personalul paramedical, implicat direct în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților diagnosticați cu COVID-19, suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 35% din suma salariilor de bază, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.

(3) Începând cu luna mai 2018, la stabilirea limitei de sporuri prevăzute la alin. (2) se includ drepturile prevăzute la anexa nr. II cap. II art. 2 alin. (1).

(4) Prevederile alin. (1) nu se aplică personalului trimis în misiune în străinătate.

(5) Prevederile alin. (2) și (3), pentru instituțiile din sistemul sanitar, se aplică începând cu data de 1 martie 2018."

9. *Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 319/2006)

„Art. 14. — Alimentația de protecție se acordă în mod obligatoriu și gratuit de către angajatori persoanelor care lucrează în condiții de muncă ce impun acest lucru și se stabilește prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă."

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată la 6 martie 2023 cu nr. 929/121/2023 pe rolul Tribunalului Galați, astfel cum a fost completată, reclamantul T.D., în contradictoriu cu Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați, a solicitat obligarea pârâtului la plata diferențelor salariale, constând în diferența de spor de condiții deosebit de periculoase de muncă de la 55% la 75%, deci respectiv 25% din salariul de bază, actualizată cu indicii de inflație și dobânda legală, începând cu 1 ianuarie 2023 până la zi și în continuare; obligarea pârâtului la acordarea alimentației de protecție în natură sau, în situația în care ea nu mai poate fi acordată în natură, în echivalent bănesc, începând cu 1 ianuarie 2022 până la zi și în continuare; anularea Deciziei nr. xxx/29.12.2022; obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

11. Prin Sentința civilă nr. 21 din 15 ianuarie 2024, pronunțată de Tribunalul Galați, a fost admisă cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și completată, a fost anulată decizia nr. xxx/29.12.2022 emisă de pârât, a fost obligat pârâtul Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați la plata către reclamant a diferenței de spor de condiții deosebit de periculoase de muncă de la 55% la 75%, sumă ce urmează a fi actualizată cu rata inflației și dobânda legală, începând cu 1 ianuarie 2023 până la zi și în continuare, a fost obligat pârâtul la plata echivalentului bănesc al alimentației de protecție, începând cu data de 1 ianuarie 2022 până la zi și în continuare, și a fost obligat pârâtul la plata către reclamant a sumei de 2.000 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

12. Împotriva acestei hotărâri a declarat apel pârâtul Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

13. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Pârâtul Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați nu a formulat un punct de vedere în scris, dar a precizat că trebuie respectat plafonul prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 și că nu există posibilitatea compensării în bani pentru alimentația de protecție.

15. Reclamantul nu a formulat un punct de vedere în scris, dar a precizat că, în regulamentul-cadru privind acordarea sporului, sintagma folosită este „personal de specialitate medico-sanitar”, sintagmă care se regăsește și în contractul de muncă al reclamantului, nefiind făcută diferența dintre medic rezident și medic titular, cu drepturi depline. A arătat că dispozițiile Codului civil prevăd posibilitatea compensării.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. În ceea ce privește prima problemă de drept, instanța de trimitere a arătat că, într-o primă opinie, susținută de pârât, plecând de la faptul că sporul nu este reglementat într-un quantum fix, se poate interpreta în sensul că legea conferă ordonatorului de credite o marjă de apreciere în stabilirea lui, dar dreptul de apreciere trebuie exercitat în limitele prevăzute de lege, fiind condiționat la nivelul bugetului gestionat de ordonatorul de credite, de limita maximă de 30% din suma salariilor de bază și a indemnizațiilor de încadrare. Acest drept de apreciere implică și posibilitatea ajustării periodice a sporului, cu respectarea condițiilor de acordare a acestuia, astfel încât, în funcție de circumstanțele concrete, să se asigure încadrarea în limita prevăzută în art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

17. Precizează că, într-o a doua opinie, susținută de reclamant, prin aplicarea principiului nediscriminării, a apreciat că se poate recunoaște la nivel maxim sporul pentru condiții deosebit de periculoase, prevăzut la cap. II art. 7 alin. (1) lit. b), din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la drepturile recunoscute celorlalți salariați ai aceluiași angajator, chiar dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ, evitându-se astfel crearea de inechități salariale în cadrul aceleiași categorii de personal și discriminarea, aspecte pe care legiuitorul a intenționat să le elimine prin edictarea art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017.

18. În ceea ce privește cea de-a doua problemă de drept, instanța de trimitere apreciază că, prin raportare la scopul urmărit pentru acordarea alimentației de protecție, respectiv în considerarea condițiilor specifice ale locurilor de muncă în care își desfășoară activitatea aceste persoane, această obligație stabilită în sarcina angajatorului trebuie să fie executată în natură, nefiind posibilă compensarea.

19. Menționează că o a doua opinie este în sensul acordării alimentației de protecție prin echivalent, cu argumentul că imposibilitatea acordării prin echivalent a alimentației de protecție ar lăsa nesancționată neîndeplinirea acestei obligații stabilite în sarcina angajatorului.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

20. La solicitarea instanței supreme, instanțele naționale au trimis un număr redus de hotărâri judecătorești și opinii teoretice cu privire la chestiunea de drept „dacă alimentația de protecție prevăzută la art. 14 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 poate fi compensată în bani”.

21. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a opinat că în sensul că alimentația de protecție nu poate fi compensată în bani, având în vedere însăși natura alimentară a obligației, precum și scopul acordării acesteia, ca o măsură suplimentară de protejare a sănătății salariaților care lucrează în condiții vătămătoare. În aceste condiții, s-a apreciat că executarea în natură a obligației este o problemă de esență a contractului care, în caz de neexecutare, ar putea fi sancționată pe calea unei acțiuni având ca obiect obligația de a face, iar nu prin transformarea în echivalent bănesc (curțile de apel București și Ploiești).

22. În acest sens au fost depuse: Decizia civilă nr. 5.246 din 26.10.2021, pronunțată în Dosarul nr. 37.542/3/2014* al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; Decizia civilă nr. 1.574 din 28.05.2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.097/120/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă; Decizia civilă nr. 1.219 din 18.04.2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.228/105/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă.

23. În același sens au formulat opinii teoretice Tribunalul Teleorman, Curtea de Apel Iași, tribunalele Iași, Vaslui și Buzău.

24. Într-o a doua orientare s-a reținut că dreptul dedus judecării este imperativ prevăzut de lege, iar scopul urmărit de legiuitor prin instituirea acestui drept vizează protecția lucrătorilor care muncesc în condiții speciale de muncă, context în care angajatorul nu are opțiunea între a acorda plata contravalorii alimentației sau alimentația însăși în natură. Însă, în situația în care angajatorul nu își îndeplinește obligația alimentară la scadență, se impune executarea indirectă a obligației de plată, anume obligarea la plata contravalorii alimentației de protecție neacordate în natură, în condițiile angajării răspunderii patrimoniale a angajatorului conform art. 253 din Codul muncii (Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Prahova).

25. În acest sens au fost depuse următoarele hotărâri judecătorești:

— Curtea de Apel Brașov: Decizia civilă nr. 974/Ap din 14 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.001/62/2020; Decizia civilă nr. 1.106/Ap din 16 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.341/105/2018; Decizia civilă nr. 1.452/Ap din 16 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.080/119/2020; Decizia civilă nr. 847/Ap din 24 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.181/62/2020;

— Tribunalul Prahova — Secția I civilă: Sentința civilă nr. 3.349 din 14.11.2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.228/105/2018.

26. În același sens au exprimat opinii teoretice judecătorii din cadrul tribunalelor București, Călărași și Ilfov.

27. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

28. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în cadrul exercitării controlului de constituționalitate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

29. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate următoarele decizii care prezintă relevanță cu privire la soluționarea sesizării: Decizia nr. 76 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 13 ianuarie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul

pentru soluționarea recursului în interesul legii; Decizia nr. 5 din 16 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 6 aprilie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii; Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; Decizia nr. 22 din 27 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 8 aprilie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

30. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Admisibilitatea sesizării va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență la prevederile Codului de procedură civilă, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

32. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— sesizarea să privească o chestiune de drept;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. Evaluarea elementelor prezentei sesizări relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

34. Astfel, sesizarea a fost formulată într-un litigiu având ca obiect obligarea angajatorului, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei”, la plata către reclamant (medic rezident) a drepturilor salariale constând în diferența de spor de condiții deosebit de periculoase de muncă, precum și la acordarea alimentației de protecție în natură sau, în situația în care nu mai poate fi acordată în natură, în echivalent bănesc, aspecte ce determină concluzia în sensul că litigiul respectiv se înscrie în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât privește drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

35. Cauza se află în curs de soluționare, în recurs, pe rolul Curții de Apel Galați, în virtutea competenței legale conturate prin dispozițiile art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

36. Referitor la prima întrebare menționată în încheierea de sesizare, respectiv stabilirea cuantumului sporului pentru condiții deosebit de periculoase pentru medicii rezidenți detașați pentru efectuarea unor stagii de pregătire în alte unități sanitare, în baza Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, prin raportare la art. 25 din

Legea-cadru nr. 153/2017, se observă faptul că cerința în sensul ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept a cărei lămurire se cere nu este îndeplinită.

37. În legătură cu acest aspect, cu prioritate, se observă că instanța de trimitere a înțeles să facă o evocare minimală a condițiilor de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, referindu-se la obiectul acțiunii și motivele de apel, fără însă a prezenta în concret relevanța dezlegării solicitate în cadrul litigiului de fond și fără a indica vreo dificultate de interpretare a normei care să impună o dezlegare de principiu din partea instanței supreme.

38. Or, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că, prealabil sesizării instanței supreme, se impun stabilirea și evidențierea existenței unei legături strânse între maniera de dezlegare a chestiunii de drept, în raport cu interpretările posibile prefigurate, și soluționarea pe fond a cauzei, întrucât numai în aceste condiții se pot demonstra utilitatea și interesul în promovarea acestui demers (Decizia nr. 46 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din 20 octombrie 2022).

39. Astfel, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că această cerință legală presupune ca problema de drept să fie esențială, direct incidentă în soluționarea cauzei și raportată la limitele investiției instanței de trimitere (Decizia nr. 36 din 4 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 24 iunie 2020).

40. Cu alte cuvinte, hotărârea prealabilă trebuie să fie de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi pronunțată de către instanța de trimitere, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate trebuie să o aibă în cadrul soluționării litigiului, ceea ce presupune ca problema de drept ce face obiectul sesizării să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei (Decizia nr. 6 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 1 aprilie 2021; Decizia nr. 10 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 17 aprilie 2024).

41. În acest context, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că nu este îndeplinită condiția în discuție atunci când procedura hotărârii prealabile a fost declanșată pentru a se răspunde unei probleme de drept ipotetice, chiar dacă ar avea legătură cu materia litigioasă (Decizia nr. 63 din 2 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 6 noiembrie 2023), ori atunci când starea de fapt proprie cauzei nu se încadrează în ipoteza normei legale a cărei interpretare se solicită (Decizia nr. 7 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 23 februarie 2023).

42. În cauză, în urma analizării înscririlor anexate încheierii de sesizare și în lipsa prezentării unor argumente pertinente de către instanța de trimitere, nu se întrevide o strânsă legătură între chestiunea de drept ce face obiectul sesizării și pretenția dedusă judecății.

43. La această concluzie se ajunge în urma observării aspectelor particulare ale litigiului de fond unde în cuprinsul sentinței pronunțate în primă instanță nu se face nicio referire sau interpretare a dispozițiilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, soluția de admitere a pretențiilor fiind urmarea aplicării dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Codul muncii, ce stabilesc că, pe durata detașării, salariatul beneficiază de drepturile ce îi sunt mai favorabile.

44. În cadrul respectivului litigiu, reclamantul, salariat detașat, a solicitat acordarea diferenței dintre sporul pentru condiții deosebit de periculoase efectiv încasat, de 55% din salariul de bază, stabilit la nivelul unității unde a fost detașat, și sporul pentru condiții deosebit de periculoase de 75% din salariul de bază, stabilit la nivelul unității de unde a fost detașat,

iar prima instanță a admis pretențiile reclamantului în acest sens. Pe de altă parte, în cadrul motivelor de apel, pârâtul nu invocă în concret încălcarea dispozițiilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, ci doar susține că nu se poate depăși cuantumul sporurilor aprobate de ordonatorul de credite Consiliul Județean Galați, cu respectarea limitei de 30%, arătând că sporul solicitat trebuie limitat la valoarea aprobată și achitată la nivelul pârâtului, or, în speța respectivă, tocmai aceasta era și pretenția reclamantului, admisă de prima instanță.

45. În contextul în care, din perspectiva condiției ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei, se impune ca admisibilitatea sesizării să fie analizată prin raportare la circumstanțele concrete ale litigiului în care a fost formulată sesizarea, în cazul prezentei sesizări se observă că aspectele litigioase din cauză nu privesc modul în care se interpretează dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, chiar dacă se face referire la dispoziția normei respective în cadrul motivelor de apel.

46. Se reține astfel că soluționarea pe fond a cauzei nu depinde, în mod direct, de lămurirea modalității în care se interpretează dispozițiile 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

47. Referitor la cea de-a doua întrebare menționată în încheierea de sesizare, respectiv dacă alimentația de protecție prevăzută la art. 14 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 poate fi compensată în bani, se reține că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate în sensul ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”.

48. Și în ceea ce privește cea de-a doua chestiune invocată în prezenta sesizare, instanța de trimitere înțelege să facă o evocare minimală a condițiilor de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reitărând, în cadrul rubricii ce trebuia să cuprindă punctul său de vedere, opiniile divergente ale părților în litigiu cu privire la chestiunea în discuție, fără însă a rezulta din cuprinsul încheierii de sesizare argumentele instanței care ar susține caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce la interpretări diferite și care ar justifica admisibilitatea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

49. Referitor la admisibilitatea investiției instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se reține că aceasta trebuie raportată la condiția existenței unei chestiuni reale, veritabile de drept, care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, nefiind posibilă investirea instanței supreme asupra oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecății instanței de trimitere, întrucât, într-o interpretare contrară, rolul instanțelor de trimitere s-ar rezuma la o simplă activitate de trimitere și apoi de preluare în hotărârile pronunțate a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile.

50. Sintagma „chestiune de drept” nu poate fi sinonimă cauzei acțiunii, având un caracter autonom, iar condițiile ce trebuie verificate pentru constatarea existenței sale sunt cele conturate în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

51. Pentru identitate de rațiune cu argumentația dezvoltată în mod constant în jurisprudența instanței supreme referitoare la mecanismul prevăzut de dispozițiile art. 519 și art. 520 din Codul de procedură civilă, în ceea ce privește caracterul veritabil al chestiunii de drept supuse interpretării, se consideră că și în cazul mecanismului instituit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se impune ca problema de drept supusă dezlegării să fie din categoria celor care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare sau contradictorii sau a celor care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării

oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecății.

52. În raport cu cele expuse anterior, se constată că sesizarea ce face obiectul celei de-a doua întrebări nu întrunește condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” care să fie reală, a cărei dificultate să decurgă din complexitatea, neclaritatea sau dualitatea unui text de lege, întrucât nu se identifică o problemă de interpretare a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 319/2006, fiind suficientă aplicarea acestora în sensul clar și evident al dispozițiilor legale, care transpare din simpla lor edictare.

53. Un criteriu esențial pentru testarea dificultății chestiunii de drept este aptitudinea acesteia de a genera interpretări multiple, materializate într-o incipientă practică neunitară identificată la nivelul instanțelor judecătorești sau/și opinii teoretice divergente.

54. În urma verificării opiniilor exprimate, atât jurisprudențial, cât și teoretic, se evidențiază faptul că nu există niciun risc de jurisprudență neunitară cu privire la interpretarea normelor în discuție. În acest sens, raportat la considerentele expuse în cadrul hotărârilor judecătorești comunicate de către tribunale și curțile de apel, se reține că în mod unanim s-a interpretat dispoziția în discuție în sensul că stabilește în sarcina angajatorilor o obligație de natură alimentară instituită cu scopul de a proteja salariații ce lucrează în condiții de muncă ce impun

acest lucru, context în care părțile raportului de muncă nu au posibilitatea de a opta între plata contravalorii alimentației prin echivalent și executarea în natură a obligației, ci această din urmă formă de executare este singura ce corespunde scopului protecționist al normei. Desigur, în ipoteza în care angajatorul nu își îndeplinește obligația alimentară la scadență, salariatul are dreptul la executarea indirectă a obligației, prin plata contravalorii alimentației de protecție neacordate în natură, ce poate fi solicitată în cadrul mecanismului de angajare a răspunderii patrimoniale, conform dispozițiilor art. 253 din Codul muncii.

55. Or, această convergență a punctelor de vedere exprimate întărește concluzia în sensul că norma legală incidentă în cauză este clară, accesibilă și nu ridică dificultăți de interpretare.

56. Având în vedere aceste împrejurări, în contextul în care instanța de trimitere se limitează în încheierea de sesizare să expună doar opiniile diferite ale părților în litigiu cu privire la chestiunea în discuție, fără a exprima care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, se reține că revine instanței de trimitere să răspundă susținerilor diferite exprimate de părți, neputând delega aceste atribuții instanței supreme, pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

57. În considerarea argumentelor expuse, constatând că nu este îndeplinită cerința de admisibilitate vizând existența unei veritabile probleme de drept, având un grad ridicat de dificultate care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care Înalta Curte să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 929/121/2023, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Stabilirea cuantumului sporului pentru condiții deosebite de periculoase pentru medicii rezidenți detașați pentru efectuarea unor stagii de pregătire în alte unități sanitare în baza Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă alimentația de protecție prevăzută la art. 14 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, poate fi compensată în bani.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emila Leote

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

